

Những đón vớ Hí Quân cuố cùng cớ a QLVNCH vớ còn tình thớ n kớ luớ t cao đớ đã giúp đớ dân chúng tớ n tình.



Hí Quân Thiớ u Tá Lê Anh Tuớ n

Trong cuớ c triớ t thoái tớ Vùng I, Vùng II chiớ n thuớ t và Sài Gòn hay Phú Quớ c, Không mớ t giớ i chớ c hay mớ t ngớ i dân nào là không ca ngớ i sớ hy sinh và tình thớ n kớ luớ t cớ a các thớ y thớ đoàn trên các chiớ n hớ m.

Hớ n mớ t trăm ngàn di tớ n mớ t cách an toàn trên các chiớ n hớ m Hí Quân. Ngày 5 tháng 5 năm 1975, hàng ngàn đớ ng bào đã cùng thớ y thớ đoàn các chiớ n hớ m làm lớ hớ kớ lớ n cuớ i cùng trên mớ t "lãnh thớ nớ i dài" cớ a Viớ t Nam Cớ ng Hòa là các chiớ n hớ m Hí Quân tớ i vớ nh Subic Bay, Phi Luớ t Tân. Trong buớ i lớ hớ kớ đó, hàng ngàn đớ ng bào đã cùng khóc vớ i các chiớ n sĩ Hí Quân. Đó là lớ n đớ u tiên ngớ i Viớ t Nam khóc cho hớ n mớ t nớ c, nhớ ng tiớ ng khóc y vớ n còn kéo dài cho đớ n ngày nay, hớ n hai mớ i ba năm sau, trong tâm khớ m cớ a tớ t cớ dân Viớ t.

Các đớ n vớ còn lớ i sau cùng cớ a Hí Quân đã hiên ngang chớ p nhớ n cái thách đớ nghiớ t ngã cớ a cuớ c chiớ n, đi vào đớ ng chớ t đớ tìm sớ sớ ng. Cớ đớ n vớ chiớ n đớ u nhớ mớ t khớ i thuớ n nhớ t. Tình đớ ng đớ i lúc y thớ hiớ n đớ y đớ. Sớ hy sinh nào cũng đau đớ n, nhớ t là chớ n lớ a sớ hy sinh chính đớ i sớ ng bớ n thân mình đớ bớ o toàn danh đớ Quân Đớ i, danh đớ đớ n vớ cùng mớ ng sớ ng cớ a các chiớ n hớ u thuớ c quyớ n mình. Sớ hy sinh đó mớ i thớ t là cao cớ tớ t cùng, xớ ng đáng cho toàn thớ chúng ta ghi nhớ.

Một t m g ng hy sinh dũng li t c a Hò i Quân Thi u Tá Lê Anh Tu n

Hò i Quân Thi u Tá Lê Anh Tu n, sanh năm 1943, con c a ông bà Lê Chân. Thi u Tá Tu n xu t thân Khó a 14 Sĩ Quan Hò i Quân, đã t ng ph c v h u h t các chi n h m c a H m Đ i, Duyên Đoàn 27, Duyên Đoàn 23, Phòng Tâm Lý Chi n B T L nh Hò i Quân, và ch c v cu i cùng là Ch Huy Tr ng Giang Đoàn 43 Ngăn Ch n.

L I G M S T KÊ VÀO H NG K THÙ

Trong cu c chi n lâu dài và đ y gian kh c a chúng ta v a qua (và hi n v n còn ti p t c), đã có bi t bao nhiêu chi n h u có nh ng hành đ ng hào hùng. Ti c là chúng ta không có kh năng đ ghi chép l i đ c. Tôi c m th y có nhi m v ph i vi t v m t ng i mà tôi h ng quen bi t và yêu m n. Ng i y đã có nhi u đ c tách r t đáng ca ng i, và k t thúc đ i mình m t cách dũng c m. Đó là HQ Thi u Tá Lê Anh Tu n.

Tu n h c Khó a 14 Sĩ Quan Hò i Quân Nha Trang. Khi tôi làm Tr ng phòng Tâm Lý Chi n B T L nh Hò i Quân, và có nhi m v ph trách gi ng đ y v ngành liên h c a mình cho l p Tham M u Trung C p t i Sài Gòn, tôi có bi t Tu n. Tôi còn nh khi tôi h t gi thuy t trình, Tu n tìm đ n g p tôi và nói: "Qua ph n trình bày c a commandant, thì ngành CTCT th t là c n thi t, nh ng... theo tôi th y, hình nh Quân Đ i chúng ta đã không coi v n đ này nh chúng ta quan ni m đâu..." L i nh n xét c a Tu n làm tôi chú ý đ c bi t. Đ c bi t vì Tu n có nh ng nh n xét tinh t và th ng th n, ngoài ra còn có l i trình bày khúc chi t và h p đ n. T đó tôi chú ý đ n Tu n r t nhi u. Và sau này Tu n đã đ ng ý v làm Phó Tr ng Phòng cho tôi. M c dù không trong ngành nhi u, Tu n đã thay tôi đi u hành công tác m t cách khéo léo và s c bén. T đó chúng tôi có v i nhau m t th tình sâu đ m. Lo l ng và đ ý đ n nhau r t nhi u.

Su t hai năm Tu n ph c v B T L nh t i Sài Gòn, h u nh đêm nào Tu n cũng vào ng t i phòng làm vi c. Ph n vì ti n, ph n vì đ có thì gi gi i quy t các v n đ c n thi t khi tôi v ng m t, ph n vì Tu n mu n l i đ ng th i gian i Sài Gòn đ ti p t c h c bên c nhân Lu t Khoa. Và Tu n đã thành công, trong hai năm v a làm v a h c, Tu n đã l y xong hai ch ng ch Lu t. Đ u năm 1973, vì nhi u chuy n không đ c nh ý, đ c bi t là có nhi u áp l c t nhi u phía, tôi làm đ n r i ch c v đ đi h c, r i đi tàu. Tu n, sau th i gian x lý Tr ng Phòng TLC, cũng đã xin đi đ n v chi n đ u. Tr c khi làm đ n xin đi, Tu n có tìm g p tôi và cho bi t ý đ nh y, tôi có h i Tu n:

- Sao lßi đi? Toa ß đây gßn hai năm. Đßi mßt thßi gian nßa móc cái Trung Tá nhißm chßc cái đã, đi làm gì cho ußng.

Tußn cßi, nói:

- Commandant ß chßc vß cao hßn tôi, và đã trên hai năm, rßi cũng phßi làm đßn xin đi, ß lßi làm gì?

- Cßu khác, tôi khác.

- Ý Commandant mußn nói vß ß nhß hßng cßa ông anh tôi?

- Mßt phßn nhß vßy.

Tußn cßi, nói:

- Tßt nhiên là nßu tôi nußn, chßc ông ßy cũng sß can thißp, nhßng thßt tình tôi không mußn vì nhißu ß:

Thß nhßt là chßa cßn phßi phißn đßn anh tôi.

Thß hai, mßc dù ß Sài Gòn, lßi đßm nhißm chßc vß có cßp sß cao, so vßi anh em khác tôi thßy hßi kß

Sau lßn gßp gß ßy, Tußn xin đi đßn vß tác chißn. Lâu lâu trß lßi Sài Gòn công tác, và cũng đß lßy bài trên trßng Lußt, Tußn thßng ghé thăm tôi. Tußn thßng nhßc đßn nhßng liên lßc đßc bißt

giữa anh và Thiệu Tịch ng Ngụyên Khoa Nam. Có lần Tuấn nói: "Ông tịch ng Nam lâu lâu lại bay xuống làm mình ngán b...". Nhưng đối với cái ông tịch giởn đ, lại rất hợp với tôi, còn đối thân, nên nhiều lúc vui lắm..." Tuấn không vòng nhiều chỉ tiết giữa cá nhân và công việc, nhưng tiết chế để thoát ra ngoài nên Tuấn đóng là một vị trí quan trọng. Tuấn đảm nhiệm chức vụ Chỉ Huy Trại ng Giang Đoàn 43 Ngăn Chấn, đóng chung căn cứ với Giang Đoàn 64 Tuấn Tham do Thiệu Tá Vũ - khóa 12 là Chỉ Huy Trại ng. Vì là một "đầu mối" quan trọng" ngăn chặn đối tượng tiếp cận của địch tại vùng Miền Vết xuống, tiếp tế cho Vùng IV Chiến Thuật, nên địch hù dọa lúc nào cũng gây áp lực nên ng này. Tuấn đã phải đối tượng để với hi vọng cuộc pháo kích, tấn công thật ngoạn. Và sau đây là một cuộc tấn công địch coi là ác liệt nhất, theo lời thuật lại của một số bạn học của Tuấn và cả các vị Chỉ Huy trước tiếp cận Thiệu Tá Tuấn này.

Khoảng đầu năm 1975, tin tình báo cho hay địch có ý định đột kích căn cứ Tuyên Nhơn do Thiệu Tá Vũ và Thiệu Tá Tuấn chỉ huy hai Giang Đoàn 64 Tuấn Tham và 43 Ngăn Chấn tại đây. Do đó việc tu sửa các nhánh sông quanh vùng như kinh Tuyên Nhơn, sông Vàm Cỏ đông giữa Miền Hóa và Tuyên Nhơn càng trở nên cấp thiết. Hàng ngày Tuấn đích thân xuống tận nơi chỉ đạo xem lại máy tàu, xem lại tình hình súng và thông tin của nói với các anh em đoàn viên: "Không phải tôi nói đầu. Mình cần phải suy nghĩ. Phải thận trọng thì đa thì mới mong có ngày vô phép kẻ thù".

Và hàng đêm Tuấn và những người khác trực, vừa học bài vừa sẵn sàng theo dõi mọi hoạt động và sẵn sàng phòng căn cứ. Một đêm, đầu năm vào đầu tháng năm 1973, Vũ, vị sĩ quan thâm niên, xuống mặt vì công việc, Tuấn đối tượng nhiên phải trông coi cả hai Giang Đoàn. Tối sáng, Địch Tá Thông (đầu b), vị chỉ huy trước tiếp cận Tuấn, đã duy trì lại tình hình với Tuấn và nhắc: "Các chú phải thận trọng thì đa đó nghe". Rồi Phó Địch Địch ng Cao Thắng, vị tiếp cách là Tiểu Lữ Nh Hm Địch Địch Nhm 21, cũng nhắc qua hàng thông âm thoại: "Các chú phải thận trọng nghe Tuấn..." Tuấn nghe như như "Đ" rồi nhìn lên tấm bản đồ trong phòng Hành Quân. Các vị trí phòng pháo đã có sẵn. Các điểm hỏa lực cũng đã được bố trí thật chu đáo. Có điều Tuấn lo là tình trạng căng thẳng này kéo dài quá lâu, sẽ tinh thần anh em này và là. Vì thế giữa cái lo lắng của Tuấn, Tuấn làm ra vẻ của đùa với các đoàn viên. Buổi chiều Tuấn hay uống bia. Đôi khi xách chai Quân Tịch p Vết đi ra bắn súng uống với Lính.

Vào lúc hai giờ sáng, khi cuộc Công Pháp Quân Tịch đang diễn ra khó, mặt, Tuấn gặp sách lại, đi tiếp, rồi đi một vòng quanh căn cứ. Cùng lúc tịch Tuấn kêu cho các chú đi ngủ đang đi tuấn phải sẵn sàng theo kế hoạch đã định. Tuấn đứng trên nóc lô cốt chính nhìn ra bên phía. Nhưng hàng đèn vàng, ẻo uớt lấp lánh qua những hàng kìm gai. Gió thổi mát. Tuấn nhìn qua sông. Mặt sông phẳng lặng. Bên kia bờ sông những cây đen x. Nhưng cơn đêm đêm loé lên từng đợt. Không hiểu sao Tuấn thấy rợn rợn; Tuấn định th thì thấy sao đêm nay tĩnh mịch quá. Thiệu u hần tiếp cận việc bay qua bên trái. Thiệu u tiếp cận chim đêm.... Tiết chế như một chế độ kinh khiếp sợ sợ xảy ra. Tuấn cho chú u đèn pha ra ngoài rào. Ánh sáng loé lên, Tuấn thấy b

rào phía Bắc căn cứ bên Công pháp lô nhô, và từng tràng đạn bắn lên từ bên phía.

Ngay lúc ấy, hãa lực của ta chĩa ng trỏ lên ngay, hãa châu được bắn lên sáng rực bầu trời. Các súng đều vung tay súng. Các chiến đấu viên đi tuấn, được cõ nh theo kế hoạch nghiêm, và bây giờ xạ máy vung giãi vậy. Trên hàng thừng âm thanh các chiến đấu viên báo cáo đều. Hàng thừng báo cáo với thừng công cũng được cõ th i s d ng. Tuấn trong phút bùng lên của hãa đạn v n th t bình tĩnh báo cáo: "Thưa Tham Quy n, tôi bắn công mãnh liệt từ bên phía, đang ph n công, s thông báo sau...".

Sau đó, đích thân Tuấn đi từ súng để thúc và nhắc nh : "Không bắn phí đạn. Để chúng qua hàng rào th nh t, ta dùng mìn Claymore đã..." Bên ngoài nghe tiếng "xung phong!" D i ánh hãa châu, từng hàng ng i đen th m l p loáng trong bóng đêm đang l i t i n vào hàng rào th nh t. Tuấn nhìn thấy rõ, và nói: "B m nút mìn". m... L a bùng lên quanh đạn, h t đi t t c nh ng thân ng i tung tóe. Có nh ng xác v t v o trên hàng k m gai. Đ t th nh t qua, đ t th hai l i nh th . Nh ng đ ch c y đông, chúng dùng kèn thúc quân, và từng đ t khác l i t i n lên. Lúc ấy các chiến đấu viên đã v d n n i. Đ i liên 20 ly, 30 ly, 40ly... đ lo i t m t sông cày lên, đạn chéo quanh căn cứ. Trong đài chỉ huy, Tuấn châm m t đi u thu c Quân Ti p V và ra nh cho các chiến đấu viên: "C t t , bắn từng đ t thôi, để t i nó nhào t i m i khai hãa."

Cho đạn g n sáng thì để ch dùng hãa lực xa pháo t i ào t. Các chiến đấu viên th i ph i ch y xa căn cứ tránh đạn. Hãa lực phòng thủ ch còn trông vào các hàng súng trong căn cứ. Tuấn nói với các sĩ quan trong phòng Hành Quân:

- Thứ nào cũng còn m t đ t n a, hãy t i t ki m đạn, c gi cho đạn sáng.

Qu nh vậy, đ t pháo v a ch m đ t hàng hàng l p l p qu đ l i nhào vô. Đ t mìn ch t đ c s d ng và hàng rào k m gai ch còn l p ch t, d i ánh hãa châu quanh đạn la li t nh ng xác đ ch quân.

Cho đạn 7 gi sáng chúng m i rút. S ng còn giăng m c trên m t sông và đ ng nh ng lùm cây. Tuấn c m trên tay ly cà phê nóng, u ng từng ng m nh r i báo cáo cho thừng công p:

- Thà a thà m quy n, chúng v a rút. Chi ti t chúng tôi s ki m đi m và trình th m quy n sau.

Vào kho ng 11 gi tr a, chi c tr c thẳng đ a phái đoàn c a th ng c p t i. Chi n tr ng còn la li t xác đ ch cháy cong queo. M t s l n vũ khí c a đ ch b lai trong đó có m t kh u súng đ i bác không gi t lo i m i nh t c a Trung C ng l n đ u tiên đ c ghi nh n t i chi n tr ng Vùng IV Chi n Thu t. Phó Đ Đ c Đ ng Cao Thắng, Đ i Tá Thông b c ra kh i tr c thẳng, Tu n đã đ ng đó, ánh m t sáng nh ng không đ u đ c nét m t m i qua làn kính c n, nh ng đáng đ u v n bình tĩnh, t tin. Qua thuy t trình, phái đoàn cho bi t theo tin c a c a phòng nhì, đ ch đã tung vào cu c t n công v i m t l c l ng hùng h u g m có m t Trung Đoàn c a Công Tr ng 5 (S Đoàn), hai đ n v súng n ng quy t san b ng cho đ c c đi m Tuyên Nh n. Nh ng t t c đã x y ra ngoài đ li u c a chúng. So sánh nh ng thi t h i đôi bên v i s chênh l ch m t trên tám, ta đã b gầy hoàn toàn ý đ c a chúng.

Sau chi n tích này, trong m t d p v công tác B T L nh Tu n có ghé thăm tôi và k l i tr n chi n, k vi t bài này có nói v i Tu n:

- Theo dõi tr n đánh qua Trung tâm Hành quân, toa ph n ng đ p quá.

Tu n c i nói:

- Tôi đi ti u đêm, nên ph n ng đúng lúc. C hai chúng tôi cùng c i r i Tu n nói ti p. Ông Nam (Thi u T ng Nguy n Khoa Nam) có g i tôi và nói ông ch y cho tôi m t chân t nh tr ng nào đó....

- Th là đeo lon tr c tôi.

- Đâu có, Commandant đeo th c th còn tôi may ra ch nhi m ch c, còn vi c qua bên hành chánh tôi mu n th th đ cho xong cái b ng Lu t đã, k o h l i b o mình l y lon đề nhau.

Đó là l n chót tôi g p Tu n. Khi b t tay t giã tôi có nói v i Tu n th này: "Bi u đi n nh th

đồng cớ, nên nghĩ đi ông" "Bình đồng khác đi". Tuân cớ đáp "Đồng tề đã". Nhìn mái tóc Tuân khôn, da mặt xanh tái theo nhó sách tề ng là tề ng xù, nhó ng đôi mặt vờn tình anh và sánh, tôi cũng yên tâm phởn nào.

Sau đó là nhó ng ngày đét nớ c chìm ngổp trong cớ n đởi thay. Gia đình Tuân di tề n đở c hỏt qua Hoa K. Ngổi anh cớ cớ a Tuân là mặt vờ Tề ng có nhiu liên hỏ vớ i Hỏ i Quân, hình nhỏ đã có lỏ n trách cớ : "Các Anh khi di tề n đã quên thỏ ng Tuân...". Lỏ i trách cớ y đã làm áy náy nhiu ngổi. Vì có tin tàu Tuân bở B40 bở n chìm hôm 30-4-1975, Tuân tề n n. Nhó ng mớ i đây qua sỏ tiỏ t lỏ cớ a Phó Đở Đở c Đỏ ng Cao Thắng, căn cớ trên lỏ i tề ng thuỏ t lỏ i sỏ a mặt sĩ quan đở i quyỏ n Tuân, có mặt trên đoàn tàu cớ a Tuân, thì sỏ viỏ c điỏ n ra khác hỏ n, cái chỏ t cớ a Tuân rỏ t anh đở ng nhỏ sau:

Trong nhó ng ngày chỏt cớ a miỏ n Nam, đở ch bám sát quanh căn cớ Tuyên Nhỏ n nhỏ đỏ a đỏi, chúng đào hỏ m quanh đở n hỏ ra chúng bở n xỏ. Chúng chỏ n cớ ng kinh Tuyên Nhỏ n đở trong ngoài không tiỏ p cớ u đở c nhau. Trỏ c tình thỏ y, Tuân vỏ n bình tởn đở c thúc anh em binh sĩ phòng thỏ, đở c biỏ t là bỏ o vỏ khu gia binh. Chiỏ u 29-4-1975, khi Bỏ Tỏ Lỏ nh Hỏ i Quân ra lỏ nh: "Kỏ tở giỏ phút này các anh đở c quyỏ n tở do quyỏ t đở nh" thì Tuân đã cho hỏ p ban Tham Mỏ u đở thỏ o lỏ n khỏ hoỏ ch di tề n ra biỏ n, rỏ i sỏ tởn. Nỏ a đởm 29 đoàn chiỏ n đở nh rỏ i căn cớ Tuyên Nhỏ n mang theo tở t cớ gia đình binh sĩ, trong căn cớ đã đở c gỏi mỏn và vỏ n đở đèn nhỏ m đánh lỏ c hỏ ng đở ch.

Khi đoàn chiỏ n đở nh rỏ i căn cớ đở ch bở n theo đỏ đỏ i, đỏ i chiỏ n đở nh vỏ n bở n trỏ lỏ i lỏ y lỏ và tiỏ p tở c tiỏ n ra sông Vỏm Cỏ. Đỏ n khỏc quỏ o cách vỏm kinh Tuyên Nhỏ n 10 cây sỏ lòng sông hỏ p, cây cớ i rỏ m rỏ p Tuân tin chỏ c bở n quỏ đỏ sỏ phỏ c kớch đoàn chiỏ n đở nh đở đây. Quỏ đứng vỏ y, hai chiỏ n đở nh đi đỏ u đã bở bở n và bỏ c cháy sáng cớ mặt khỏc sông rỏ i chìm lỏ n. Đoàn chiỏ n đở nh đởnh tở m giỏ m máy. Trên đài chỏ huy Tuân đở chiỏ c radio vỏ n nhỏ, theo đỏi các điỏ n tiỏ n cớ a Sỏigỏn. Tuân liên lỏ c vớ i Bỏ Chỏ Huy nhỏ ng hỏ thỏ ng truyỏ n tin đã rỏ i lỏ n. Tuân cho lỏ nh đoàn tiỏ p tở c tiỏ n, lỏ i bỏ bở n ra nhỏ mỏ a bỏ ng đỏ lỏ i sỏng, trỏ i sáng đỏ n. Rỏ i lỏ i kêu gỏ i cớ a Đỏ ng Vỏn Mỏnh và Nguyỏ n Hỏ u Hỏ nh: "Anh em ỏi đỏu đỏ đỏ bàn giao cho phỏa bên kia..."

Trỏ c tình thỏ đỏ, trên các chiỏ n đở nh thì chi chít nhỏ ng đỏn bà, trỏ con liỏ u ra thì chỏ t hỏ t.... Do đỏ, Tuân ra lỏ nh cho tở t cớ chiỏ n đở nh thi hỏnh lỏ nh cớ a Sỏigỏn, ỏi bỏi vỏo bỏ chiỏ c soỏi đở nh cớ a Tuân cũng vỏ y, nhỏ ng khi chiỏ c soỏi đở nh vỏ a ỏi bỏi thì cũng là lúc Tuân dùng sỏng colt bở n vỏo đỏ u tở sỏt. Tuân gỏ c ngay trên bàn máu chỏ y loang cớ trên tở m bở n đỏ hỏnh quỏn.

Anh Hùng Hội Quân

Tác Giả: PHAN – QUÂN

Chúa Nhật, 08 Tháng 1 Năm 2012 11:57

Bao năm qua, giờ thân xác của Hội Quân Thiệu Tá Lê Anh Tuấn đã tan biến vào lòng đất quê hương. Tôi nghĩ tôi đã ghi nhúng giọng này thay cho cái chào vĩnh biệt quân nhân quở cớ m, biệt khuất của Hội Quân Việt Nam, tôi cũng muốn để biệt gửi đến tất cả anh em Sĩ quan Hội Quân Khóa 14, các anh cũng nên làm một cái gì để cho người anh hùng Lê Anh Tuấn được khóa của các anh được cớ cớ i trong lòng đất m.